

Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

► **B****UREDBA št. 1**

o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti

(UL 17, 6.10.1958, str. 385)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Uredba Sveta (ES) št. 920/2005 z dne 13. junija 2005	L 156	3	18.6.2005
► <u>M2</u>	Uredba Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006	L 363	1	20.12.2006
► <u>M3</u>	Uredba Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013	L 158	1	10.6.2013

spremenjena z:

► <u>A1</u>	Akt o pristopu Danske, Irske ter Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irsko	L 73	14	27.3.1972
► <u>A2</u>	Akt o pristopu Grčije	L 291	17	19.11.1979
► <u>A3</u>	Akt o pristopu Španije in Portugalske	L 302	23	15.11.1985
► <u>A4</u>	Akt o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	C 241	21	29.8.1994
► <u>A5</u>	Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipro, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija	L 236	33	23.9.2003

▼ B**UREDBA št. 1****o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti**

SVET EVROPSKE GOSPODARSKE SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju člena 217 Pogodbe, ki določa, da pravila, ki urejajo jezike v institucijah Skupnosti, določi Svet soglasno, ne da bi posegal v določbe, ki jih vsebuje poslovnik Sodišča,

ker se vsak izmed štirih jezikov, v katerih je sestavljena Pogodba, priznava za uradni jezik v eni ali več držav članic Skupnosti,

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

▼ M3*Člen 1*

Uradni jeziki in delovni jeziki institucij Unije so angleščina, bolgarščina, češčina, danščina, estonščina, finščina, francoščina, grščina, hrvaščina, irščina, italijanščina, latvijščina, litovščina, madžarščina, malteščina, nemščina, nizozemščina, poljščina, portugalsščina, romunščina, slovaščina, slovenščina, španščina in švedščina.

▼ B*Člen 2*

Dokumenti, ki jih država članica ali oseba, za katero velja zakonodaja države članice, pošlje institucijam Skupnosti, se lahko sestavijo v katerem koli uradnem jeziku, ki ga izbere pošiljatelj. Odgovor se sestavi v istem jeziku.

Člen 3

Dokumenti, ki jih institucija Skupnosti pošlje državi članici ali osebi, za katero velja zakonodaja države članice, se sestavijo v jeziku te države.

▼ M2*Člen 4*

Uredbe in drugi dokumenti, ki se splošno uporabljajo, se sestavljajo v uradnih jezikih.

Člen 5

Uradni list Evropske unije izhaja v uradnih jezikih.

▼ B*Člen 6*

Institucije Skupnosti lahko v svojem poslovniku določijo, kateri jeziki naj se uporabljajo v posebnih primerih.

▼B

Člen 7

Jeziki, ki se uporabljajo v postopkih Sodišča, so določeni v njegovem poslovniku.

Člen 8

Če ima država članica več kakor en uradni jezik, se uporaba jezika na zahtevo take države uredi v skladu z njeno zakonodajo.

Ta uredba je zavezujoča v vseh svojih delih in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.